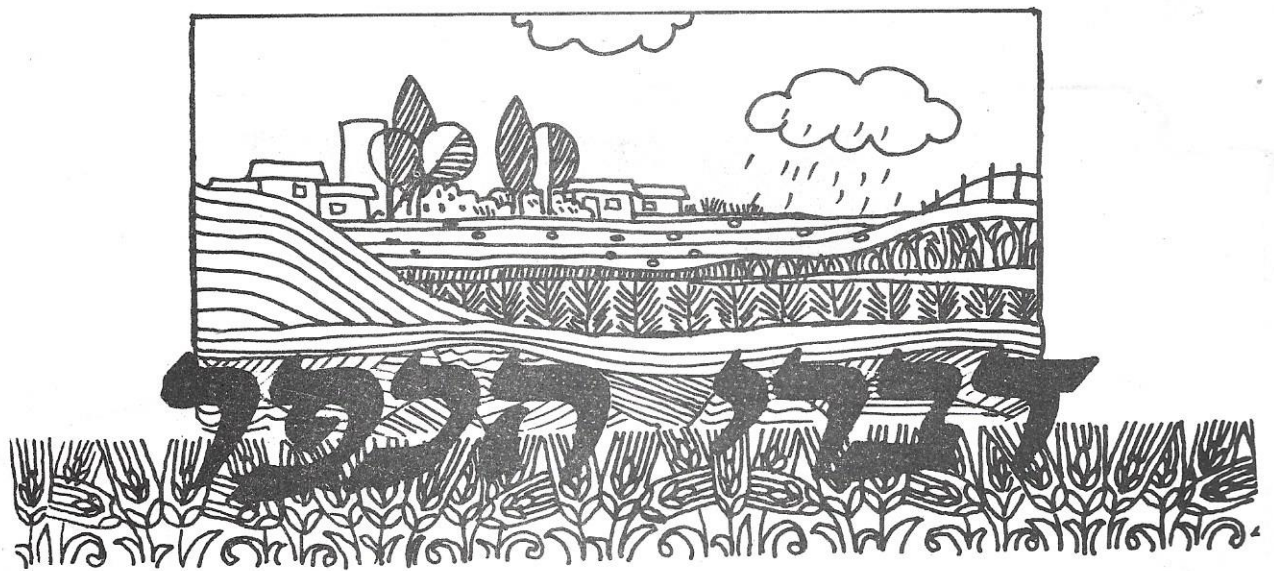

למה אני אוהב
את הקיץ?

למה אני אוהב את הקיץ?

למה? (תגידו אתם)

למש
רז"ר אפשר בו

לטבול עד ברכיים

בים

או בחול

או בשניהם.

ואפשר עפיפון להפריח
ולצאת יחפים אל הרחוב
ואם כבר הזכרנו מלון -
גם אבטיח
(מה יש, אבטיח זה לא טוב?)

והולכים לסרט, כמו שהתפלחנו
מזמן ל"בית-העם", כל הילדים
והכי חשוב,
בכלל שכחנו:

יש חופש גדול
ולא

לומדים!!!

יוסי גמזו.

למה אני אוהב את הקיץ?

למה בכלל אין בו פגם?

למש
רז"ר

אוכלים בו

בלי גבול ובלי חיץ

מלון וענבים

וגלידה גם.

צאתכם לשלום. ושנבכם בשלום - היוצאים לקייטנות ולטיולים!

מספר 1187 ה' באב תש"ן 27.7.90 כפר השרון עלון פנימי

חזל טוב... חזל טוב

ז מ ז - ה נ ל ד ת

29.7. צביקה קורנבליט
סוזן שורץ
ליאת גולדברג

30.7. אתי אדלשטיין

31.7. אודי וגנר
מרב עמר

8.1. בטי דוארי
אורה נמלי
אורלי וייסבורט
ינאי קנלט
סתיו דיבון

י מ י - נ י ש ו א י ן

30.7. חוה ואמיל פרנק

31.7. חניתה וזוהר בן-דוד

3.8. שילה והנרי בן-יהודה

3.8. מר סולומון ג'קסון

מיכל דדנש

לנטן מזרחי

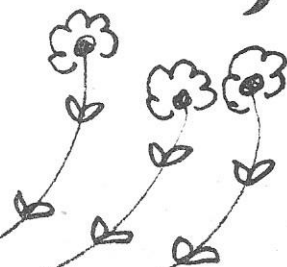
דליה וגנר

4.8. בועז נאי
ליאור בן-זאב
הגר טוביס

שמואליק ואני מאוד נהנינו מהביקור בקיבוץ, ואני רוצה להודות לכולם
עבור קבלת הפנים החמה, וגם עבור הזמן והמאמץ שהשקעתם כדי שארגיש בבית.
בשבילי זה היה נפלא, בביקורי הראשון לישראל, להכיר את הארץ היפה
והמגוונת. במיוחד זה היה תענוג לפגוש את כל החברים, ואני מבקשת
להודות לכולם עבור תמיכתכם.
שיהיה לכולכם קיץ נהדר. אנו מקווים לראות אתכם שוב בקרוב.

קריס אפשטיין

תודה!

בשבת זו, כלומר ב-28.7.90, תעבור משפחת רונית ויורם יעקובסון
ושלושת ילדיהם לכפר הנשיא.

המשפחה תגור בדירה של תמי, ומספר הטלפון שלהם: 590.

אננו מאחלים לכל המשפחה קליטה מהירה והצלחה בעבודה.

מכולנו

אחותי זרעה

מה נשמע?

מה נשמע - גם אצל רכז השירותים.

* כפי שנרמז בשער - עיצומו של קיץ ועיצומם של קייטנות וטיולים.

בסולם גילים יורד יצאו השבוע:

- כיתות י'-י"ב לטיני. המימון חלקית באמצעות גיוסים.
- הנעורון - משתזפים בחוף אכזיב.
- התלתון הבוגר והצעיר נמצאים בקייטנה בחוף בחשנלים.

(ואם תמהתם, מדוע מסתובב משה ב"ח באקונומיה השבוע - כאן ההסבר. לפי בקשת הנוגעים בדבר, יצא שמעון עם התלתונים בתור מלונה).

והבוקר (יום ד') עלו ילדי הגנים בהתרגשות גדולה לאוטובוס הצהוב של המועצה ויצאו ל"קייטנה" של יום בחוף דור.

אז "למה אני אוהב את הקיץ?"

* תתפלאו לשמוע, שגם עבודה מתבצעת השבוע. קטיף הליצי' מתנהל בקצב. היכול קטן נהשו מן המצופה, "אבל אנחנו אופטימיים לגבי המחיר", אומר מיקי. גם משלימים נטיעות הפרדס החדש (1800 שתילים של אשכולית אדומה).

* העבודה בפענטון המשתפץ נמשכת. ישנם עיכובים משני סוגים - כאלה הנגרמים ע"י יומם עבודה בענפי השירות, וכאלה הנובעים מלבטים מן הסוג "החשמלאי מחכה לאינסטלטור המחכה למטפלת שצריכה להחליט, איפה בדיוק למקם את הדוד". גם כאן נקורה לטוב.

* ואם בענפי שירות אנו עוסקים, מוסר מיקי שנתקבלו הצעות עבודה שונות לתפירה מסורית. בישיבה משותפת של התפירות הביעו כולן בהתלהבות את נכונותן להירתם למיבצע.

* חברים רבים שאלו, מאיין ולאן מנבילנת המדרגות ליד "מקלט האולם". העניין קשור לרש-יון להפעלה מסחרית של האולם, שאנחנו מקווים להשיג במשטרה. למטרה זו עלינו לנקוט במספר צעדים בטיחותיים: יציאת חירום שתוביל דרך הרמפה הצדדית, מעל שטח הטוף, למדרגות הנ"ל. עלינו גם לסמן את המדרגות באולם בצבע זרחני ולהתקין מתזים מעל הבמה (המתזים כבר הגיעו). עם קבלת האישורים נוכל להתחיל לתכנן תוכן.

ובקשר למשטח הטוף - ישנו סיפור לא נעים. ערימת הטוף היתה מונחת זמן מה בין חדר-האוכל והאולם. ניגש חבר - שנקרא לו חבר א' - ולמרות הפצרותיה של האחראית על האולם העמים את החומר על טרקטור ופיזרו בגינתו הפרטית... אותו חבר יחוייב, כמובן, בעד הטוף, כולל הובלה. לא נעים.

* בכלל, מיקי טוען שנתגברו ה"סחיבות" מרכוש הכלל. נעלמו משטח רעפים שלם + שקי מלט, שהיו מיועדים לבית מסויים. לאן? אין יודע. ואל תגידו לי שאורחי המלונון בטח רוצים להר-חיב את שטח המחיה. לא נעים.

* יותר חיובית היתה ישיבה שהתקיימה כ"מצפה הימים", המלון הטבעוני מעל ראש-פינה. הם מעוני-ינים מאוד להפעיל תוכניות בידור/לימוד לאורחיהם. באים בחשבונו הרצאות, חוגים, הפעלות בכל התחומים. כל מי שיש לו מה לתרום בשטח זה (או שיש לו רעיונות), מוזמן להתקשר עם מיקי או רבקה.

* שמואל, שכידוע סיים לאחרונה את תפקידו המפריך וכפוי-הטובה, נכנס (אלא מה?) לייצור במפעל. נאחל לו סיפוק והצלחה בעבודה ועדיין מקוונים שנוכל לציין את חילופי המשמרות בצורה באותה.

(המשך בעמ' 11)

זה מזכיר לי

הקדמה:

עם "תום תרועת הפסטיבלים" - אני מוכרח להודות או

להכנות על כל מה שתעלו על דעתכם כמתאים להתנצלות, וכל זה בעצם משום שאני מרגיש אשם, או לפחות אחראי, לכן, שהמדור הנ"ל לא הופיע כבר כמה גליונות רצופים של "דבריו". ומאחר שבלהרגיש אשם אני המתחרה הכי גדול של הרי ליפשיץ בקיבוץ. ועכשיו, אחרי שעזב, שוב בותרתי ללא מתחרים, אני יכול כעת - רגוע ומשוחרר כמו אחרי טיפול אצל ג'נט - ובעיקר מאוזן, לגשת לעניין.

אז מה היה לנו בזמן שחלף? ראשית כול, פרק א', ה ר ו ס י ס ב א י ס: בדיוק כיום שהסרט החמוד הזה עם אלן ארקין כרוסי ממולח הופיע על מסכנו, חדרה את שערי הקיבוץ הפענו-רים קבוצה של נערים ונערות רוסיים, שמאותו רגע שינו את פני הקיבוץ ללא הכר. אני מניח, שאילו מוקי צור היה בא לבקר בכפר הנשיא, היה סבור ודאי שהוא מתהלך בימי העלייה השנייה, כאשר נדמה לך שעל כל מדרכה ומאחורי כל שיח מתיבש מישוהו מצטט את פושקין, תוך כדי שהוא מנגב מצח מיוזע מעמל חדש. בכל אופן, עושה רושם שהליטאים שלנו חבורה נחמדה ביותר ונקונה שבאביב הם ישובו חזרה.

פרק ב' - ה ר ו ס י ס ל א ב א י ס: ובכן, בסופו של דבר הם לא באים, בורים וגלינה נבנם יבגני, הם היו כאן לפני שבוע - בורים מהנדס מחכות, גלינה תואר שני במחשבים, יבגני אובייגין הקטן, ילד מחונן בן 10, מצויר ומדבר עברית די טובה ומתרגם, לפעמים, להנריי, משחק שח וגאון במתמטיקה. הם ראו את המפעל, אכלו ארוחת-צהריים (אולי זה בגלל הדג?), ביקרו בפארק. הראיתי להם את האודיטוריום המפואר שלנו, ואז נפרדנו. "אנחנו זקו-קים לכמה ימי מחשבה" - אמרו. כעבור כמה ימים התקשרתי. בורים מאוד התנצל. "תראה" - הוא אמר לי - "קיבוץ זה עכשיו לא בשבילנו". הוא אמר עוד הרבה דברים, אבל בעצם זה מה שהוא אמר. אז תגידו לי - מה עושים כדי שגם אנחנו נהיה בית ראשון במולדת? בכל אופן, הדבר היחיד שמנצנץ בזכרוני כעת הוא חיוכה מלא הזהב של גלינה. ובכל זאת לא הכול זהב!

פרק ג': ה מ ו ע צ ה. על המועצה ידווחו קרוב לנודאי הצירים האחרים. בכל אופן הייתי נוצה לומר, שהשתתפו בה שלושה צירים מהמשק - אריק, אריה ו. ואילן המאירי. ואני מצאתי אותה מועצה מתונה ביותר. אם ביקח את נושא הסרבנות, שעלה משום מה במועצה, הרי שלהכרעת מליאת המועצה עמדו מספר אפשרויות של התייחסות. הצעות של חוגים והצעות פרטיות, חמש במספר, שקראו לגנות, להוקיע, להוריד דרגות ואפילו אורי הייטנר מקיבוץ אורטל, בשיחה ידידו-תית שקטה, בישר לי שהוא היה גם מרחיק סרבנים מהתנועה. התקבלה בסופו של דבר הצעת הוועדה המסדרת, שהתק'ם שוללת את כל תופעות הסרבנות לסוגיה - וזהו בהחלט נוסח מתון לעומת כל מה שעמד מנגד. ובאשר להצעה אחרת, שקוראת לתמוך בזכותו של הפרט בתנועה לחופש דיעה ומצפון, ההצעה הזאת נפלה אומנם (קצת לא נעים, את), אך ברוב זעום של 120 לעומת 80 צדיקים יפלי-נפש. אני אומנם דיסלקטי במספרים, אבל זה באמת נראה לי לא רע. ואולי יש כאן פתח ברוחב של שתי אצבעות לעתיד דמוקרטי וטוב יותר?

אז זהו, חברים יקרים, זה כל מה שאני אזכיר לכם להפעם. ועד לפעם הבאה תמשיכו ליהנות מהקוץ הזה, שמחמם לנו כל-כך את הלב ואת הראש.

ממני - ד ו ד ו

ח' באב תשכ"ח - מר יוסף וולפין
ח' באב תשמ"ז - גב' ג'ייין אנגלסברג

נר זכרון

ע ל ת פ ק ו ד ה ק י ב ו ן - מוסכמות ואשליות מן העבר,
שהתנפצו
על סלעי המציאות.

אני סיימתי זה עתה מילוי תפקיד מרכזי בתקופה קשה לקיבוץ. למדתי הרבה מהעשייה הזאת, חברתי נסיון רב, וכל אלה מחייבים אותי בהסתכלות מחודשת על חיינו, על צורת הארגון החברתי והכלכלי כפי שהיה מקובל עלינו עד כה, ולבחינה מחודשת של מושגי יסוד, שנחשבו כבסיס להונתנו הקיבוצית.

לפני הרבה שנים, ביושבנו בהכשרה בחווה חקלאית באנגליה, שמענו הרצאות בנושאי החינוך במשך ערבי החורף הקרים. לימדו אותנו את מטרות החינוך על רגל אחת. והן: " יצירת ראש פתוח עם נכונות לבדוק כל רעיון חדש וגם לא מקובל." - לא לקבל כל רעיון חדש, אלא פתיחות לבדוק ללא פחד. כפי הנראה היה צריך בכל זאת לעבור לרגל השנייה כדי להוסיף את העקרון בצורך לבדוק גם רעיונות ישנים ומקודשים מן העבר, ולהיות פתוחים לשנות אותם אם ימצאו מיושנים ובלתי רלוונטיים למציאות העכשווית.

אין לי ספק שהמצב הכלכלי החמור והמסובך תרם לחידוד המחשבה והבדיקה המחודשת של דרכנו כקיבוץ, כחברה וכתנועה. הסתירות שנוצרו במרקם החיים שלנו היו מטושטשות יותר, כאשר היה לנו טוב כלכלית, ויכולנו לספק לכולם את הכל. המחסור והמצוקה מביאים אותן מעל לפני השטח, והן מורגשות ומודגשות ביתר שאת.

התאוריה של החיים החברתיים בקיבוץ התבססה על האשליה שהחבר בקיבוץ יודע להתעלות על צורכי רווחה ונוחות אישיים (ואולי גם על אנוכיות אישית) ולחיות חיי כלל, לטובת הכלל, ולמען הכלל. כולנו יודעים שאין הדבר כך, והחבר בקיבוץ הוא אדם כמו כל אדם אחר, מלבד שיש לו במקרים רבים מוטיבציות יותר חיוביות כלפי החברה בה הוא חי. התיאוריה והאשליה הנ"ל שימ-שו בסיס לקבלת האחריות ע"י הכלל על כל מעשיו של הפרט, כי הרי כל מעשיו של הפרט מכוונים לטובת הכלל בלבד.

נוצר מצב שהפרט אינו נתבע לאחריות אישית על מעשיו ועל מחדליו. יתרה מזאת, גם המסגרות השונות בתוך הקיבוץ אינן נתבעות לאחריות על מעשיהן או מחדליהן. מה שקרה במציאות האמי-תית הוא, שהבנקים תבעו את אחריותו של הקיבוץ למעשיו ולמחדליו. לפי דעתי העדר קיומה של אחריות אישית לתוצאות מעשינו מהווה את הגורם היסודי ביותר לבע-יות חיי הקיבוץ היום, וממנו נובעות בין היתר גם הבעיות וההסתבכויות הכלכליות של הקיבוץ. אי-לכך, זהו הבסיס שעלינו לשנות אותו, ובהקדם. אנו חייבים להגיע להכרה מודעת שהשיטה שיצרנו והכרנו אינה מתפקדת יותר, ושיש להטיל אחריות אישית על כל חבר בכל דבר שהוא עוסק בו. אחריות הנושאת עמה גם מסקנות אישיות לחוסר תפקוד נאות ולניצול לא מוצדק של המערכת הכוללת של הקיבוץ. החבר חייב להיות אחראי אישית לפרנסתו ולקיומו. הקיבוץ ידאג לאלה שהם מבחינת מגבלות פיזיות ובריאותיות אינם מסוגלים לקיים את עצמם או להיות אחראים לפרנסתם, אך הוא יפסיק לחפות על אנשים שאין להם הרצון והדחף לדאוג לכך שיתפרנסו מעשיהם, והם משאירים זאת לדאגת הקיבוץ שיקיים אותם.

(המשך בעמ' 6)

(על תפקוד הקיבוץ - המשך)

האחריות הזאת חייבת להינתן משותפת לחבר ולמערכת הכללית גם יחד, דבר שאינו קיים כיום כלל. החבר חייב לקבל על עצמו אחריות על תוצאות עבודתו, על מדידת תפוקתו, שממנה ניתן להתפרנס. שום מערכת חברתית-כלכלית לא יכולה להמשיך להתקיים לאורך זמן, ללא נטי-לת אחריות אישית של כל המרכיבים, המתחברים ליצירה הכללית. אם לא נדע להכיר בצורך היסודי והחיוני הזה ולעשות למען שינוי של העברת האחריות האנונימית מאת המערכת אל הפרט, נהיה נדונים לכליון במוקדם או במאוחר, זאת רק שאלה של זמן.

בעיית הפרט והכלל

בעבר פעלנו לפי העיקרון שטובת הכלל מכוונת את מעשי הפרט וכל מעשיו ושיקוליו של הקיבוץ מופעלים לפי העיקרון הזה. בזאת נבדל הקיבוץ מהחברה הסובבת אותו. כולנו יודעים שכיום הפרט וצורכי הפרט עומדים במרכז העשייה הקיבוצית. אין המערכת מכירה בכך כתיאוריה, ועל כן היא מתפתלת ומתמרנת, כדי לישוב את הסתירה שנוצרה. בעייה זאת קריטית וכואבת, ועלינו להגיד לעצמנו איך אנו רוצים לחיות באופן כן ואמיתי, ולהפסיק לשחק ב"כאילו".

הערבות ההדדית

גם היא הפכה במידה רבה מאוד לערבות חד-צדדית. הקיבוץ ערב - הפרט אינו ערב לכלום והוא יכול ללכת לצמיתות או לחופשה ארוכה ולהשאיר לנותרים את ההתמודדות עם הבעיות שהוא היה שותף ליצירתן ובוטש אותן.

בעיית השוויון

ידענו לשמור יפה על שוויון ערך האדם, אך השוויון החומרי כבר מזמן אינו קיים. דבר זה אינו מטריד את מנוחת רוב החברים, וכל אחד יצר לעצמו את המיוחד החשוב לו כפרט ואין זה משנה, אם המקורות לא היו תמיד מהקיבוץ. שברנו את קונצנזוס הזה בהחלטה על חופש נסיעה לחו"ל למי שמשגה ידו מקורותיו לכך. כל עוד החלטה הגבילה את תקופת הבסי-עה הזאת למקסימום ימי החופשה השנתית, היא לא יותר משבועיים, היתה הפגיעה בשוויון עדיין נסבלת. ברגע שהותר לחברים משכבת גיל מסוימת ומעלה להאריך בבילוי בחו"ל, נשבר כל קונצנזוס אפשרי ביחס לשוויון. הפגיעה אינה רק בשוויון - זאת גם פגיעה בהכנסות ובפרנסת הקיבוץ.

מה עלינו לעשות?

א. ליצור את הכלים שיביאו את האחריות על מעשיו, התנהגותו ומחדליו, על כתפי החבר, לחיוב ולשלילה. ניתן ללכת לפי דוגמאות של מרכזי ריכוז ואח-ריות לכל פעילות תעסוקתית במשק. יש ליצירה חדשה ומחשבה בקיבוץ נאות מרדכי, הקושרת את התקציב האישי של החבר במספר ימי העבודה שהוא נותן במשך השנה. היד והדמיון פתוחים ליצירת כלים, לשם יצירת מוטיבציה ואחר-יות אמיתית של החבר.

ב. להכיר בכך שהקיבוץ של היום מספק קודם כולל את הצרכים של החברים החיים בו וזהו הבסיס לעשייתו. בפסיק את המשחק כאילו הפרט מוותר על רצונותיו לטובת הכלל, דבר שאינו קיים. במילים אחרות - עדכון התיאוריה לעובדות קיימות.

(סוף בעמ' 3)

ג. עלינו להשקיע מחשבה איך להפוך את הערכות החד-צדדית הקיימת ולהחזיר אותה לערכות הדדיות, כפי שהיא חייבת להיות, ע"י יצירת הכלים והשיטות, שיאפשרו זאת.

ד. נדון בצורה כנה ופתוחה בשאלה, איזה מין שוויון אנו רוצים לקיים בתוכנו ובלינו - ואז נחיה בהתאם. כיום אנו חיים חיל שקר בכל הנוגע בשוויון, והגיע הזמן שנחליט, איך אנו רוצים לנהוג בנידון "על אמת" ונחלט את אלו ייהפכו אז לנחלת הכלל.

שמואל חצור.

מחזיק קצרים בשנת תשנ"א

תקנון זה יובא בזמן הקרוב לאשרור באסיפה - החברים מתבקשים לעיין בו.

הלימודים מתחלקים ללימודים "זולים" ולימודים "יקרים".

ה"זולים" מתקיימים במתנ"ס בראש-פינה, והיקרים בתל-חי, באוניברסיטה הפתוחה או במ-קומות אחרים. אנו מבררים גם אפשרויות להשתתף בחוגים זולים (או חינם) בחצור.

הלימודים היקרים עולים פי שלשה או יותר מהזולים. אנו רוצים אומנם שהחבר ימצא דרך להרחבת דעת ולהעשרתו במקום המתאים לו, אך בגלל התקציב המקוצץ שעומד לרשותנו, עלינו למצוא דרכים לאפשר למירב החברים לקבל נחמ מן העוגה המצומקת.

ברוח זאת הוצעו הכללים המפורטים כאן:

א. הנועדה לא תשלם את המחיר המלא של הקורס, אלא תשתתף בלבד. סכום ההשתתפות הוא 180 ש"ח לשנה לקורס "זול", ו-525 ש"ח לקורס "יקר".

ב. בתקופה של 10 שנים יוכל חבר לקבל מימון של 3 קורסים יקרים או 10 קורסים זולים. אפשרי גם שילוב בין השניים, ובלבד שלא יעלה על 1800 ש"ח לתקופה של 10 שנים, כולל חישובי האילנפלציה.

ג. החישוב ל-10 שנים יתחיל רטרואקטיבית משנת 1985.

ד. מי שלמד בקורס יקר שלוש שנים רצופות, כולל שבת תשמ"ט, יעשה הפסקה של שנה לפחות.

ה. חבר שלמד לימודים ארוכים, לא יבקש קורס "יקר" תוך שלוש שנים מסיום לימודיו.

ו. בתוך תקופת לימודים ארוכים אין השתתפות בלימודים קצרים.

ז. בשנה אחת תהיה השתתפות בקורס אחד בלבד.

ח. לימודי נגינה ופיתוח קול ייחשבו ככל הלימודים האחרים לגבי כל הסעיפים שהוזכרו.

ט. הלימודים אינם בשעות העבודה או על חשבון העבודה.

י. אין כל השתתפות בהוצאות כלכלה, לינה, הוצאות על חומרים וציוד לימודי. המימון יהיה לשכר לימוד בלבד.

יא. כל הסכומים בסעיפים הקודמים בנויים על בסיס התקציב שאנו מקווים לקבל השנה וכפופים לאישרור תקציב זה ע"י המוסדות הכספיים.

ולאחר כל ההגבלות והקיצוצים - אנו מקווים שכולכם תלמדו נתינה.

ועדת ההשתלמות

בעמ' 13 תמצאנו מכתב ממכללת תל-חי שאף הוא עוסק באפשרות לחסוך בשכר לימוד.

המועצה המזינית של התק"ם

במשך יומיים, יחד עם אריק ארנברג ואילן המאירי, השתתפתי בתור ציר מטעם כפר הנשיא, במועצה המדינית של התק"ם, שנערכה בכפר בלום בסוף השבוע שעבר.

מלבד החוריה התנועתית, שנובעת ממפגשים מעין אלה עם עמיתים מקיבוצים אחרים, היה במועצה זו נסיון כן להסדיר עניינים, שפעם היו מובנים מאליהם.

המשבר הכלכלי, שפוקד את התנועה זה כבר שנתיים, נתן את אותותיו בתחומי החברה, החינוך והאידיאולוגיה, כאשר אנו נמצאים בעיצומו של תהליך ערעור האמון בעצם צדקת דרכנו התנו-עתית והרעיונית. במשך הזמן הזה חל תהליך של הסתגרות הקיבוצים עד כדי ניתוק מהחברה הסובבת. בתוך כך, בראש סדר העדיפויות עמד על סדר-היום המצב הכלכלי, על-פי דברי חז"ל - "אם אין קמח אין תורה". עם זאת, המושב הראשון של המועצה המדינית של התק"ם בכפר בלום הבהיר בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים, שהתנועה עוד חיה וקיימת ומבקשת להשמיע, שפניה גם מופנים לנושאים לאומיים וציבוריים. דבר זה בא לביטוי בפתיחה החגיגית בליל שבת, בה הופיעו עולים חדשים שנקלטו בקיבוצי האיזור, וגם בהופעת להקת השילוב האזורי - "המציצים" - שהיתה מרשימה מאוד.

גם הדיונים בחוגים העידו על התעוררות בקרב חברי התנועה בנושאים בוערים, העומדים על סדר-היום, כגון: סרבנות ועתיד השטחים. הדיונים היו כנים וענייניים והחברים דיברו בגילוי-לב. חילוקי הדיעות האמיתיים היו על דרכה הפוליטית של התק"ם - אם להמשיך בתפיסה של "הקיבוץ המאוחד" לשעבר, שדרשה המשך זהות התנועה כולה עם מפלגת העבודה, כפי שהיא קיימת כיום, או בניגוד לקיים, "מחוז מפלגה", כפי שהיה ב"איחוד" לשעבר. התרשמתי שמכל הנושאים שנדנו רק הנושא הזה נשאר מיושן ולא רלוונטי. עם זאת, גולת הכותרת של מושב זה של המועצה המדינית היתה החלטת המליאה ברוב קולות מנוחץ על התנגדות לתופעת הסרבנות, כאקט אנטי-דמוקרטי וחינוכי מובהק.

בנוסף לזה נפלה החלטה משמעותית מאוד, שמחייבת את כל נציגי התנועה בפורומים הפוליטיים (כנסת, הסתדרות וכו') להיבחר באמצעות פריימריס ע"י כל חברי התק"ם באשר הם.

יש לציין, שהגעתי למושב הראשון של המועצה המדינית של התק"ם עם תחושה קשה, שהפעולה הזאת היא בגדר "כוסות-רוח למת" - ויצאתי ממנה בהתרוממות-רוח מסויימת. אני מעודד יותר, בעיקר בגלל תחושת הרצון השורר לשנות דברים ולתרום לחברה הישראלית, מתוך התחדשות וללא שימוש בסיסמאות שאבד עליהן הכלח. אחת הראיות לכך היתה ההחלטה, לבחור את מועמדי התק"ם לכנסת ולהסתדרות ע"י כלל חברי התנועה ולא ע"י גוף בוחר מצומצם. זה מצביע על מגמת הדה-צנטרליזציה ועל סיכויי למעורבות יתר של חברים מן השורה בנושאים אלה.

הכדור עכשיו אצלנו. אם ברצוננו להפיק תועלת מן המועצה המדינית, להעביר את התחושות החיוביות שנבעו ממנה לחברים, יש להעלות את הנושאים לדיון על סדר-היום בקיבוץ, לקראת המושב השני בעוד שלושה חודשים.

אריה וולפין

בינינו לבין עצמנו

שש נפשות מחפשות פרצוף מוכר

יש מחזה מפורסם למדי של פירנדלי "שש נפשות מחפשות מחבר", שבו שש דמויות שחקנים מנסות למצוא סיבה להיות חלק ממה שמתרחש על הבמה. ובמידה מסוימת היתה המועצה המדינית של התק"ם במה כזאת, עליה הסתובבו דמויות שונות, שלא תמיד ידעו מה תפקידן. לא, אין זו עוד כתבה עובדתית יבשה על מה שאמרו ומה שהחליטו בכפר בלום בסוף השבוע האחרון, אלא בסיון לראות במפגש החשוב הזה דרמה, לפעמים רב-שיח טרגי-קומי, פה ושם שיחת אילמים-חרשים ובמידה מסוימת תערוכה של תמונות חיות: דיוקנים של צעירים וזקנים, פסיפס של אלפי מילים שהתחברו למשפטים והפכו לקדיאות ייאוש, להצהרת "אבי מאמין" ישן-נושן, להגיגי-לב ולבסוף, אחרי שמכונות ההקלטה קלטו את כל מה שנאמר בישיבות המליאה, להחלטות מנוסחות ע"י עורכי-דין ופוליטיקאים משומנים. (אני מקווה שעורכת עלוננו תסכים להדפיס מאמר סוקר של כתב-על-תון "דבר", שמעון וייס, שלא תמיד מדייק בהערכותיו, אבל יחסוך ממני הרבה עבודה). *

התרשמתי שתרכות הדיבור היתה הוגנת ו"ניונים" ו"ניצים" הקשיבו זה לזה בסובלנות, אם כי לרוב באי-הסכמה. הסתובבו פה ושם חברים קשישים, שחיפשו פנים מוכרות (מה, כולל הלכו לעולם האמת?) - ולא מצאו. פני התק"ם הנפכות לצעירות יותר - בין חברי נשיאות המועצה היתה רק "זקנה" אחת - עדה סרני. כל השאר היו בשנות השלושים - אולי בקושי הארבעים שלהם.

על הדשא הפגינו סרבני השירות וחברי "יש גבול". אפשר להבין ולקבל שאדם ייענה לתכתיבי מצפוני ויחליט שאין הוא מוכן להכות נשים וילדים (מדוע לא מזכירים רעולי-פנים?), אבל כאשר המצפון של הפרט הופך למצפון קולקטיבי של קבוצה המשתתפת ב"הפנינג", מתעוררים סימני-שאלה לגבי מניעי הסירוב. מה שבטוח הוא שהתק"ם כתבועה מתנגדת ל"סירוב לשרת" ודורשת מב-ניה המשרתים לשמש דוגמה ומופת בהתנהגותם בתקופת השירות בשטחים.

בליל שבת הוקדשה המסיבה לקליטת עלייה ונעים היה לראות בחלק האומנותי את להקת "מצי-צים מן האצבע" בצרור שירים. הלהקה, שאפשר לכנות אותה כלהקת הייצוג של הגליל העליון, מורכבת מצעירות וצעירים ממושבים, קיבוצים, מושבות ועירות האזור - שיתוף אזורי מוצלח. מדוע לא נסעו הרבה חברים לערב שכזה? אם וכאשר מתקיימת ישיבת מרכז, מועצה או ועידה במרכז או דרום הארץ, אפשר להבין מדוע לא משתתפים, אבל כאשר האירוע מתרחש על סף ביתנו, ההיעדרות היא או חוסר תשומת-לב או חוסר ארגון, או סתם אדישות.

חששות חברי כפר הנשיא מעניינים פוליטיים ומפוליטיזציה של התק"ם התבדו. התק"ם אינה רואה את עצמה כמפלגה, אבל כן מאמינה שכל מעשיה - בהתישבות, באורח החיים שמייחד אותה ובדרישות מחבריה ומבניה - הם בבחינת פעולה פוליטית בלתי פוסקת.

לשם שינוי - בר-מצווה

בתקופה, שבה שינוי בכל מחיר הוא שם המשחק, סבור כותב שורות אלה שכל שוחרי השינוי יתמכו בהצעות הבאות - להכניס שפיות למה שקרוי "היום החשוב ביותר בחיי הילד(ה)", שהוא היום בו מתחלק הקיבוץ לאלה שהם הורי בני השמחה ולאלה שהם בתורנות אחת גדולה.

העובדות: גם אם הכיתות הבאות תהיינה קטנות יותר - 9-10 ילדים - מספר האורחים יתקרב ל-1000 בכל פעם. כל התכנון של "אם נערוך את הכול בשבת, לא ילוננו אצלנו יותר מדי אורחים", התבדה. ארוחת-הצהריים בשבת הפכה לסיוט, גם לסועדים וגם לעובדים במטבח ובדלפק. ומי שטען שהעלייה ההמונית לתורה של כל בנות/בני המצווה היא נופך של יהודיות, שאחרת ייעלם, מתעלם מן המציאות - כלום לא נשאר מזה.

(* מחמת ריבוי החומר אודות המועצה המדינית, החלטנו לוותר על כתבתו של שמעון וייס. המעונ-נים יוכלו לקבלו במערכת.

(בינינו לבין עצמנו - סוף)

ההצעה לתיקון: בלך בדרך של הרבה קיבוצים וביתן לכל בן/בת-מצווה לעשות מה שטוב בעיני משפחתו, לפי תאריך הלידה האמיתי שלו/שלה. אם המשפחה מעוניינת בעלייה לתורה מסורתית, אפשר לעשות את זה או בשבת או ביום ב' או ביום ה', כמו שמקובל ונהוג בהרבה קהילות. לא חייבים לסלסל את פרשת השבוע, או אף חלק ממנה, בטעמי המקרא האשכנזיים/ספרדיים/תימניים - אפשר לקרוא סתם, נאין זה פסול. יש קיבוצים שעורכים קבלת שבת, שבה בן/בת-המצווה קורא(ת) חלק מפרשת השבוע כחלק מן הטקס. אם רוצים, אפשר להפוך את האולם הצדדי שמתחת לאולם ההתכנסות וההתפזרות לבית-כנסת קבוע, וזה יספיק לשישים - מאה - מאה ועשרים באי כל בר-מצווה. בסוף השנה בערוך מסיבה - כנהוג היום - אבל היא תהיה פנימית. כל המשימות תישארנה במתכונת הנוכחית.

מה ברונית מזה? נחסל את ההתקהלות המוכרת שיש היום. כל משפחה תוכל להתרווח עם אורחיה, מבלי להרגיש שמכבידים בתורנויות על שאר החברים. כל האירוע ייהפך למכובד יותר ופחות בומ-בסטי. אולי הצביעות, שאפינה את טקסי הבר-מצווה פעם, תשוב ואולי אז משפחות תזמנה את אלה שהם רוצים שיהיו נוכחים, ולא כדי שיהיה מספר אורחים המתחרה עם מספר המוזמנים של משפחות אחרות.

ההצעה הזאת איננה באה כדי להכניס בית-כנסת לקיבוץ בדלת האחורית והיא גם לא הוצעה כדי להוכיח שכותב שורות אלו שייך לאנשי "אינסטנט שינוי", אלא כדי לתת לטקס הבר-מצווה מימד מתאים ומכובד יותר.

*

בשבוע הבא תשוב דודה ינטה מחופשה שהזדקקה לה בגין שפע המסיבות שהיו.

שבת שלום
א ר י ק

בר-מצווה

כפי שהבטחתי, אני מוסרת לכם פרטי התשובות שקיבלתי (בינתיים) בנושא טקסי בר-מצווה:

נטע

- כל משפחה חוגגת לבנה/בתה ביום שהיא רוצה, כולל עליה לתורה. החגיגה משפחתית, מתבצעת במועדון.

פעם בשנה/שבתיים מקיימים "מסיבת-ענק" לכל העולם.

לא מסדרים תחבורה לאורחים.

כל משפחה מקבלת תקציב, בערך 400 ש"ח. חלקו מקוזז למסיבה הכללית וחלקו למסיבה האישית. תקציב זה מיועד ברובו לאוכל/כיבוד.

קיבוץ מסדה

גורדוניה לחתישבות שתופית

ד. נ. עמק הירדן 15140

טלפון 06-758211

1. כל הכיתה חוגגת בינם אחד, בהשתתפות אורחים וחברים, במסיבה משותפת (האירוח מרכז - ליד חדר האוכל).

2. בדרך כלל חוגגים ביום שלישי (אלא אם זה נופל על המונדיאל..).

3. אין (נמקנוים שגם לא תהיה) עליה לתורה.

4. אין מסיבות בפרדות לכל משפחה.

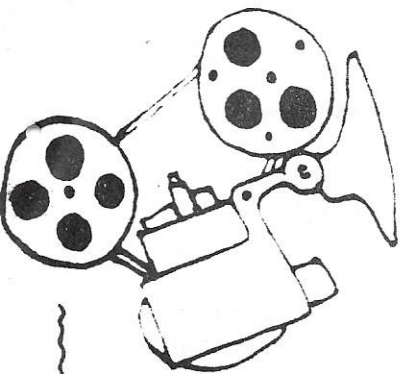
5. אין הגבלה פורמלית לאורחיחוך, אבל המסר הוא: "לא להגזים!"

6. אין תחבורה מסודרת לאורחי חוץ.

קיבוץ לוחמי הגיטאות

ד.ב. אשרת 220 25

04-858711 ☎

פִּינֵת הַסֵּרֵס הַשָּׁבוּעִי

THE ACCIDENTAL TOURIST

שם הסרט: ת י י ר מ ז ד מ ו

בימוי: לורנס קאסדן

משחק: ויליאם הרט, קטלין טרנר, ג'ינה דייוויס

טוב, קודם כול סרט מרתק, לדעתי. כמובן שיש כאלה שחולקים על כך, אבל ככה זה בחיים. סרט מוזר, מתרחש בתוך עולם שגרתי ורגיל, כמעט בנאלי. מייקון לירי (ויליאם הרט), כותב מדריכי תיירות לאנשי עסקים, שהיו רוצים יותר מכול להישאר בבית. כבר שנה הוא מנסה להתאושש מרצח בנו והוא מסתגר בבית ומארגן את חייו לפי סדרים נוקשים ומדוקדקים, שישמשו אותו כעמוד-שידרה. הבמאי לורנס קאסדן (סילברדו, כחום הגוף, החברים של אלכס - כולם זכורים לטוב) משחשש בנו ומשתמש בתפיסתו את הקולנוע בכלל כבנוי מז'אנרים שונים, כדי להתל בנו. לירי יורד למרתף, כדי לערוך את טקס הכביסה היומיומי שלו. הכלב מטרב לרדת, המוזיקה נעשית כבדה, המצלמה מתחילה להתפרע, כביכול אנחנו חוזרים לתוך איזה סרט-אימים, אבל כמובן שזה לא מרחיק לכת עד כדי כך, זה רק לורנס מתעתע בנו. המוזרות הזאת היא מרתקת והיא לא היחידה בסרט מרתק זה.

על ויליאם הרט (הפצוע) אין מה להכביר מילים, אני שפוט שלו כבר הרבה זמן, ואני לא לבד בעניין הזה. שוב - אוסקר, אוסקר, אוסקר, לימי הקיץ הלוהטים ולאולם המקורר והממוזג. המיזוג פועל להפליא בסרטים האחרונים, המכונה חזרה מתיקון וגם התחילה לפעול כמו שצריך. אז בחנם רב אני ממליץ ללכת. תמר קולינס יכולה ללכת לסרט עם יעל לוי. ארון ואורן יכולים לדבר על גידולי-שדה ועל ספורט בבית. סרט עשר.

בשבוע הבא: "החנות מעבר לפינה" של ארנסט לוביץ', עם ג'יימס סטיוארט, מרגרט סוליון, פרנק מורגן.

נ. (ויליאם) סרטים

(מה נשמע - המשך)

* האולפן - אה, כן, האולפן. רק בעיר שהיה פער ביכר בין ציפיותינו לבין ציפיות הצעירים. אבל האחראים מדונחים, שאחרי שנתקיימה פגישת משנתפת של הצעירים עם אנשי התק"ס/הסוכנות, מקננים שהכול יבוא על מקומו בשלום. פרטים יותר מלאים - בשבוע הבא. השינוי שתרגישו בו כבר השבוע הוא ימי עבודה שלמים נימי לימוד שלמים, לפי השיטה שהיתה בהוגה באולפנים קודמים.

* ולסיום - קצת פיקנטריה: לאחר שדיווחנו על ייחוס חברתנו באריסטוקרטיה האמריקאית התברר, שיש לנו גם ייחוס מקומי. יש בינינו נפש אחת, המבקשת להישאר בעילום שם, שסביה במנו עם אנשי העלייה השנייה. מאברוק!

* לחברים והורים המאכלסים עדיין את בית צפת - החלמה מהירה ושובו מהר.

שבת שלום

אנגה (בעזרת מיקי מ')

הערות מאידות על העור

"אור על העור", ד"ר רוני וולף, ידיעות
אחרונות, 198 עמ.

זה מכבר חדלתי להתפתות למדענות הפרסומת
המבטיחות של קרמים שונים, כאשר לייעילותם כי
רבה לגבי חלק זה או אחר של הגוף. יום אחד באה
לי ידיעה: לחות היא לחות ואין שחר לטענה הבאה
לייחס קרם ברכיים לחלק זה ולא אחר של הגוף.
לפי זאת, אין כל ממש ביעודים כביכול של קרמים
מסויימים ואין כל חשש, בשימוש בקרם מרפאים,
דווקא לברכיים, לעיניים, או אפילו לכתפיים.
ולכך אף קיבלתי אישור מרופאי עור אחרים. לחות
כשלעצמה, עם זאת, היא אלמנט חשוב כשלעצמו,
אך השימוש בתכשיר זה או אחר - די לו שייקבע
על סמך הרגשה סובייקטיבית של המשתמש.

לצערנו, כמו מוסכניק המנצל את הכוחות של
רוב לקוחותיו - כך גם חברות הקוסמטיקה
למיניהן. והתוצאה: הטיפול בעורנו נגרד, בעל
כוחו, להיות אמצעי קידום מסחרי של חברות
קוסמטיקה, היוצרות תפקידים מוגדרים לקרמים
שהן משוקות.

ד"ר רוני וולף, רופא עור, מבקש למלא את החסר
הזה, בידע הציבור. מטרת הספר, להיות מדריך
שישיב על כל ספק המתעורר לנוכח הצפה
מאסיבית של הבטחות וסיסמאות - בחלקן
מופרכות וחסרות כל בסיס - שמפיצות חברות
הקוסמטיקה. זהו מדריך עזר לעור, של רופא עור,
שעצותיו, לכל הפחות, מהימנות ומדעיות.

בעצמי נוכחתי לדעת, כי על כל קוסמטיקאית
האומרת כי ניקוי הפנים במים וסבון הוא הטוב
ביותר, תמיד תהיה אחרת שתשלול מים וסבון
ותחייב שימוש בחלבונים ומי פנים. ובכן, אומר
ד"ר וולף, אין ללכת שבי אחר הצהרות הטוענות כי
ניקוי במים וסבון הוא שיטה ארכאית הטומנת
בחובה נזק לעור: "מים וסבון הם מבין אמצעי
הניקוי היעילים ביותר לעור הפנים, אם לא היעיל
ביותר". כל ההצהרות המתנגדות לכך, אינן באות
אלא לשרת אינטרסים כלכליים של חברות
הקוסמטיקה. והוא מוסיף, כי רוב הסבונים היום
עדינים ומתאימים גם לעור פנים רגיש. בניגוד
לחברות הקוסמטיקה, המבקשות לעשות רקודציה
מוחלטת של יתרונות הניקוי ה"פשוט", הרי שד"ר
וולף מודה כי קרם ניקוי עשוי להיות מתאים, טוב
ונעים לבעלי עור יבש מאוד. לכל השאר - מים
וסבון. עם זאת, אין ללכת שבי אחר הבטחות כי
סבון מסויים מכיל רטמינים או תרכיבים מבטיחים
אחרים לעור - הרי הכל נשטף במים, ודבר מבין
אותם מרכיבים בהם מתפארות חברות הסבונים
השונות - אינו נשאר על פני העור ולו לרגע.

בדומה לכך - לגבי תכשירי לחות, המכילים,
לפי דבר המפרסם, חומרים מזינים שונים. אי
אפשר, טוען ד"ר וולף חד-משמעית, להזין את
העור מבחוץ. אין כל הוכחה לכך שויטמינים,
חלבונים ושאר חומרים חשובים, חודרים לעור
ומזינים אותו.

כאשר אתם משקיעים ממיטב כספכם בתכשירים
קוסמטיים, זיכרו כי המרכיבים וחומרי הגלם שלהם
הם חלק קטן בלבד ממרכיבי מחירו של התכשיר:
האריזה, הפרסום והשיווק - משמעותיים לאין
ערוך כפחטור במחיר התכשיר.

ד"ר וולף מנתץ "אמונה" נוספת: נחיצותה של
מסיכת הפנים. זו, הוא אומר, אינה חיונית לבריאות
העור. היתרון היחיד שהוא מוצא בה: היותה דרך
טובה לרגיעה, בין השאר מהסיבה הסכנית
הפשוטה, שהיא מצריכה חוסר-מעש למשך זמן-מה,
כיוון שבזמן שהיא מרוחה על הפנים, קשה לבצע
פעילות אחרת. ואולם, אין לשקוע באשליות, כי
לאחר הסרתה - יתגלה עור חלק כישכנו של
תינוק.

גם בהקשר לסאונה, אין לצפות לנסים ונפלאות.
היא, בסך-הכל, אמצעי להרגשה טובה ותו לא. עם
זאת, יש אנשים שהסאונה עלולה לגרום להם נזק,
ועל כך בספר.

גם האגדות שנרקמו סביב תכשירי השמפו
לשיער למיניהם ותכשירים אחרים לטיפול בשיער
- מופרכות בספר בזו אחר זו. שום תכשיר לשיער
אינו מסוגל להשפיע על קצב צמיחת השיער, הוא
עשוי אולי להשפיע על מראה ומצב השערה
מבחוץ, אך אינו מגיע עד שורשי השיער. עליפי
אותו עיקרון - שום טיפול, ובכלל זה צביעת
שיער, סלסול והחלקה, אינם משפיעים על צמיחת
השיער (לרע, כמו גם לטוב) ואינם גורמים לנשירה
מוקדמת.

השרלטנות חוגגת גם בסקציית התכשירים
המבטיחים "צעירות". לעור זקן. קרם לחות, פוסק
ד"ר וולף, אינו מסוגל לפעול על הקמטים בצורה
יסודית. ומה כן? הוא ממליץ כמעט על כל השיטות
הקיימות בשוק: הזרקת קולגן, מתיחת עור על-ידי
פירוהידרה ובמיוחד קילוף כימי (פילינג), או קילוף
כימי פינוני. טיפול הורמונלי חלופי לנשים
שהגיעו לגיל שאפשר להתחיל עם כך - גם הוא
מומלץ להצרת העור.

בין פילינג להרפס ופורונקלים - מגלה ד"ר וולף
דברים שכדאי לדעת על שיווף. בין השאר, כדאי
לדעת כי שיווף, וכל שיווף שהוא, אינו יכול להיות
"חסר סיכון" ודאי שאינו יכול להיות "בריא, טוב,
או מועיל". ולידיעת כל מי שבלהט השמש, מורח
על עורו בדבקות קרם המצויד במקדם הגנה מספר
36 או 42 וכיוצא באלה - מקדם הגנה 15 הוא די
והותר וכל השאר הם קורש לעשיית רווחים.

עוד בספר: על מחלות עור ויהומיות הנגרמות
על-ידי חיידקים, נגיפים, פטריות; מחלות טפיליות
בעור, פצעי בגרות, אקזמות, גידולי עור וגם בעיות
בכף הרגל.

כללו של דבר, זהו ספר שימושי, יעיל ומעניין.
בהקדמה מצויין, כי זהו ספר ההדרכה הראשון
לקוסמטיקה וטיפול בעור - הבריא, כמו גם החולה.
ייתכן. מכל מקום, טוב ואפילו רצוי שהספר יהיה
בבית. הוא מתאים למתעניינים גרידא וגם למי
שקצה נפשם בעזות המצח המוגזמת של חברות
הקוסמטיקה, היוצאות מנקודת הנחה שהקליינט
הוא אידיוט.

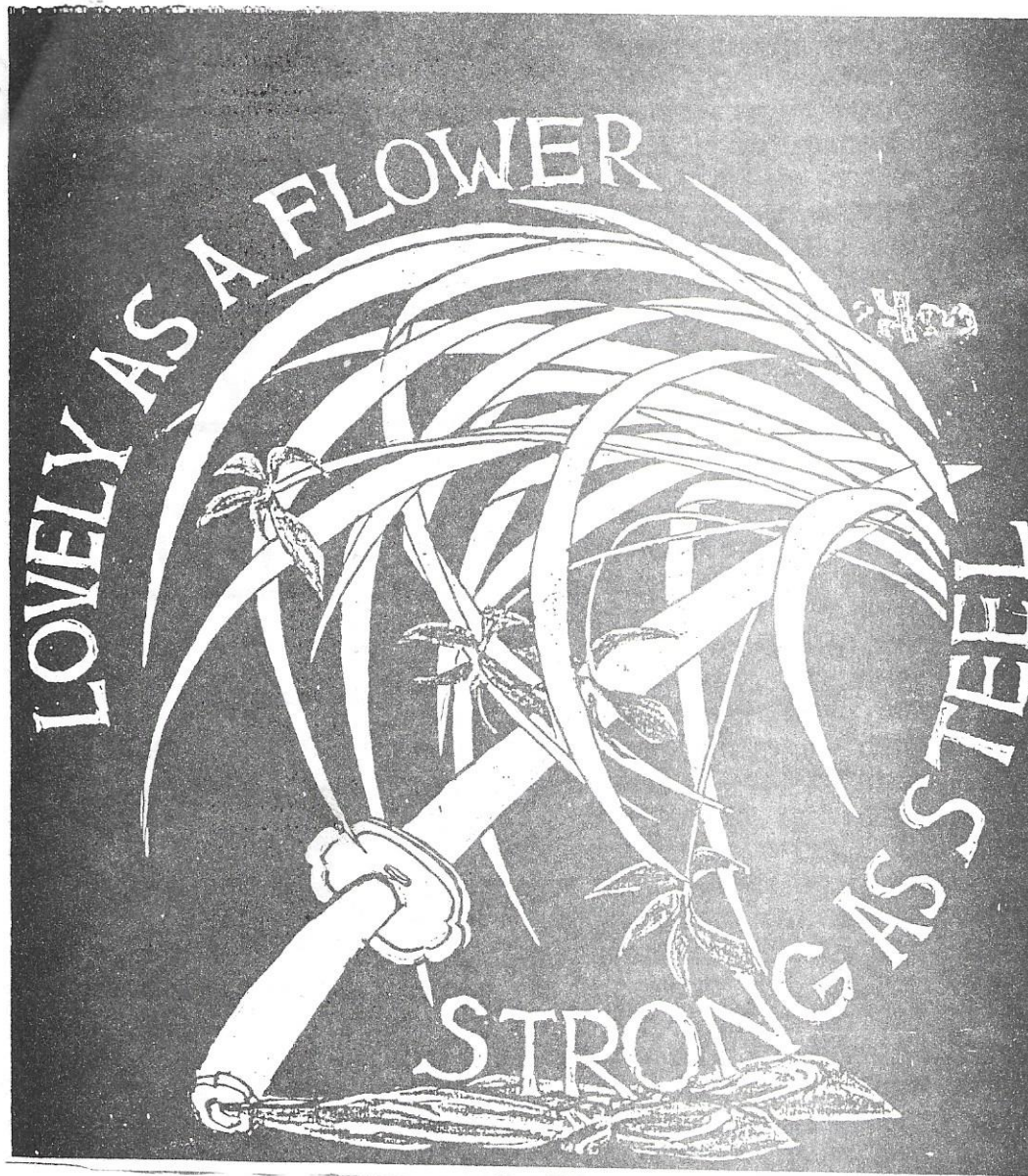
ואגב עזות מצח - אני סבורה כי לד"ר וולף כל
הלגיטימציה להשתלח בחברות הקוסמטיקה באשר
הן, בהיותו מקצועי. השתלחות זו, עם זאת, אינה
בבחינת עזות מצח. אך ודאי ודאי שהיא בבחינת
עזות רוח. כי הרי ספר שכזה הוא בגדר איום על
חלק נכבד מרווחי התעשייה הקוסמטית.

ה.מ.

חומרי הגלם בתכשיר
הקוסמטי מהווים רק
חלק קטן ממחירו:
עיצוב האריזה,
הפרסום, השיווק
נשמה של החברה -
משמעותיים הרבה
יותר.

נמסר לדפוס ע"י
הקוסמטיקאית -

רותי מרכס

עבודה ראשונה של
משרד לפרסום
"בן-רשף/פלמה"

העבודה הוזמנה ע"י גוף
שמקיים כינוס בין-לאומי
של בניג'יצו בישראל השנה.
במקור זה נראה הרבה יותר
טוב. (-נמסר ע"י דודו)

מרכז להשכלה תל-חי

ע"ש ג. ומ. רודמן בע"מ

הנדון: שילוב סטנדרטים חברי קיבוצים
בפרויקט פר"ח

לקראת שנת הלימודים תשנ"א חשוב ליידע את הסטנדרטים המתכננים ללמוד במכללת תל-חי על אפשרויות שילובם במסגרת פעילויות פר"ח. המדובר במפגשים בני שתיים, פעמיים בשבוע, כשגובה המילגה כ-50% משכר הלימוד האוניברסיטאי, למעובדינו ימסרו פרטים נוספים במסגרת הייעוץ.
יעל מלצר - מנהלת מערכות הלימוד

עצמו! I ♥

אלכרה - רעל

שטח הכותנה בקרבת המשק רוססו בחומרי הדברה מסוכנים
לאדם. חברים מזהירים לא להתקרב לשטחים - עד להודעה חדשה.
הרצים הקבועים מזהירים לשים לב במיוחד.

אובדת סוציאליזם - סיכום

מלכה מגדות, העובדת הסוציאלית, מסיימת את תפקידה. היא נמשפחה עוזבים את הקיבוץ והולכים לעיר שחברה לה יחדיו, לירושלים.

בשבוע הבא, ביום שני ה-30.7, תיערך פגישת סיכום עם מלכה ומדור עבודה סוציאלית במועצה, בשעה 17.00 במועדון. יתכן שיהיו גם נציגים מהתק"ם. נקבל את מחליפתה של מלכה בראשית פטמבר.

החברים מוזמנים לפגישת הסיכום עם מלכה.

נורמות מוסריות

מהחלטות המועצה*

1. התנועה וחברי הקיבוצים:
התק"ם קוראת לבניה ולחבריה להמשיך ולתפוס עמדות מובילות ולגלות מעורבות ואחריות בכל הזירות של השירות הבטחוני.

התק"ם שוללת את כל התופעות שמתגלמות בסרבנות לסוגיה.

2. התק"ם קובעת במפורש כי השירות בשטחים הוא משימה, ככל שאר המשימות המוטלות על צה"ל, ע"י ממשלתה החוקית של ישראל. המאבק למען פתרון מדיני של פשרה עם הפלשתינאים יתקיים במערכת הפוליטית בלבד, ויש להקפיד שלא יהיה לו ביטוי בכל הנוגע לתפקודם של חיילנו וחבריהם במערכת הצבאית.

3. התק"ם קוראת לפעול במסגרת השירות בשטחים עפ"י צופני התנהגות ונורמות הומניות ומוסריות העומדות בבסיס קיומו של צה"ל.

4. הדילמות הקיימות סביב השירות בשטחים מחייבות הבהרה והגדרת קווים אדומים ונורמות ערכיות, בהתאם להנחיות צה"ל, תוך שמירה והקפדה על קיומן. על התנועה להמשיך ולפתח כלים חינוכיים אירגוניים וציבוריים להתמודדות עם הדילמות הקיימות, ואלה שעוד צפויות לעלות בעתיד.

5. התק"ם קוראת להמשיך ולפתח ולטפח את הליוח התנועתי והחינוכי של בנינו לקראת השירות הצבאי במסגרתיו השונות.

*
לאור ההערכות השונות של צירינו למועצה, לגבי ההחלטות הסופיות, אנחנו מביאים כאן את הנוסח המוסמך, כפי שהוא מופיע ב"קיבוץ".

נוכחים: יניטה, לני, קולין, יעל לוין, דודו, מוקי נוי, איתמר עדר, דודיק

1. עבודת-בנים במשק במסלול סטודנטים: המזכירות שמעה את הצעתה של ועדת-בנים שלפי צורך של המשק בנים שלומדים במסלול סטודנטים יוכלו לעבוד 4 חודשי הקיץ במשק. סוכם: שהמשק יוכל לפנות לבני-משק במסלול סטודנטים לעבוד בקיבוץ בשכר, בתנאי שהעבודה מכניסה או שכתחליף יקחו שכיר.
2. הקמת צוות להכנת תקציב צריכה לשנת '91: המזכירות רואה את חובתה בהגשת תקציב צריכה בזמן, לכן יוקם צוות שממונה ע"י המזכירות כדי להכין את התקציב. המזכירות בחרה במכס מדר ורכז את הצוות.
3. רכוש פרטי: המזכירות פתחה בדיון ראשוני בנושא הכנסת הפרטי. המזכירות פותחת בזה מהלך לברור נושאים עקרוניים. המהלך יכלול מספר ישיבות ובסיומו, אם הדבר ניתן, תגובש עמדה של המזכירות בנושאים הנידונים. בסופו של התהליך יובאו הדברים לפני פורום של החברים.
4. שונות: המזכירות החליטה שבתחילת כל אספה באחריות היו"ר לקרוא את החלטות האספה הקודמת. החברים מתבקשים להזכיר את הדבר מהיום ליושב-הראש ולמזכיר אם הם מועלים בתפקידם.
5. טרי לפינג חוזרת למשק למטרות קליטה.

23/7/90

חבר/חברה,

התחלתי עכשיו לתפקד כמרכז המשק, וכבר ברור שעומדת לפנינו משימה קשה ביותר להחזיר את כפר הנשיא למסלול כלכלי סביר ובריא. לאחר שבררתי את הנתונים הכלכליים - כולל מבט קדימה - נראה לי שישנו סיכוי להתגבר על הקשיים - אבל דרושים לכך שינויים לא מעטים, והראשון בהם שינוי הארגון הכלכלי של כפר הנשיא.

אני אציג כאן את הצעת השינוי אשר בנתי אותה תוך התייעצויות רבות עם חברים, ולאחר ברור עם מרכז המוסד לארגון חברתי בתק"ם. יתקיים ערב הסבר ודיון על ההצעה ביום חמישי זה, 26.7.90, ואז ההצעה תבוא לאשור האסיפה.

שינוי במבנה הארגון הכלכלי בכפר הנשיא

הצורך בשינויים המוצעים:

האסיפה: איננה עוד המסגרת המתאימה להחליט ולפקח על הצד הכלכלי - פרט לנושאים עקרוניים או לנושאים כלכליים-חברתיים. דרושה מסגרת קומפקטית יותר, קבועה, מחייבת, כאשר חברה בעלי ידע והבנה בעניינים עסקיים כלכליים.

אסיפה לא מסוגלת לשקול לעומק או ביסודיות כל אותם השינויים, תיקונים או תוספות אשר מועלים תוך כדי האסיפות. (הצעה - מועצה כלכלית תטפל באלה).

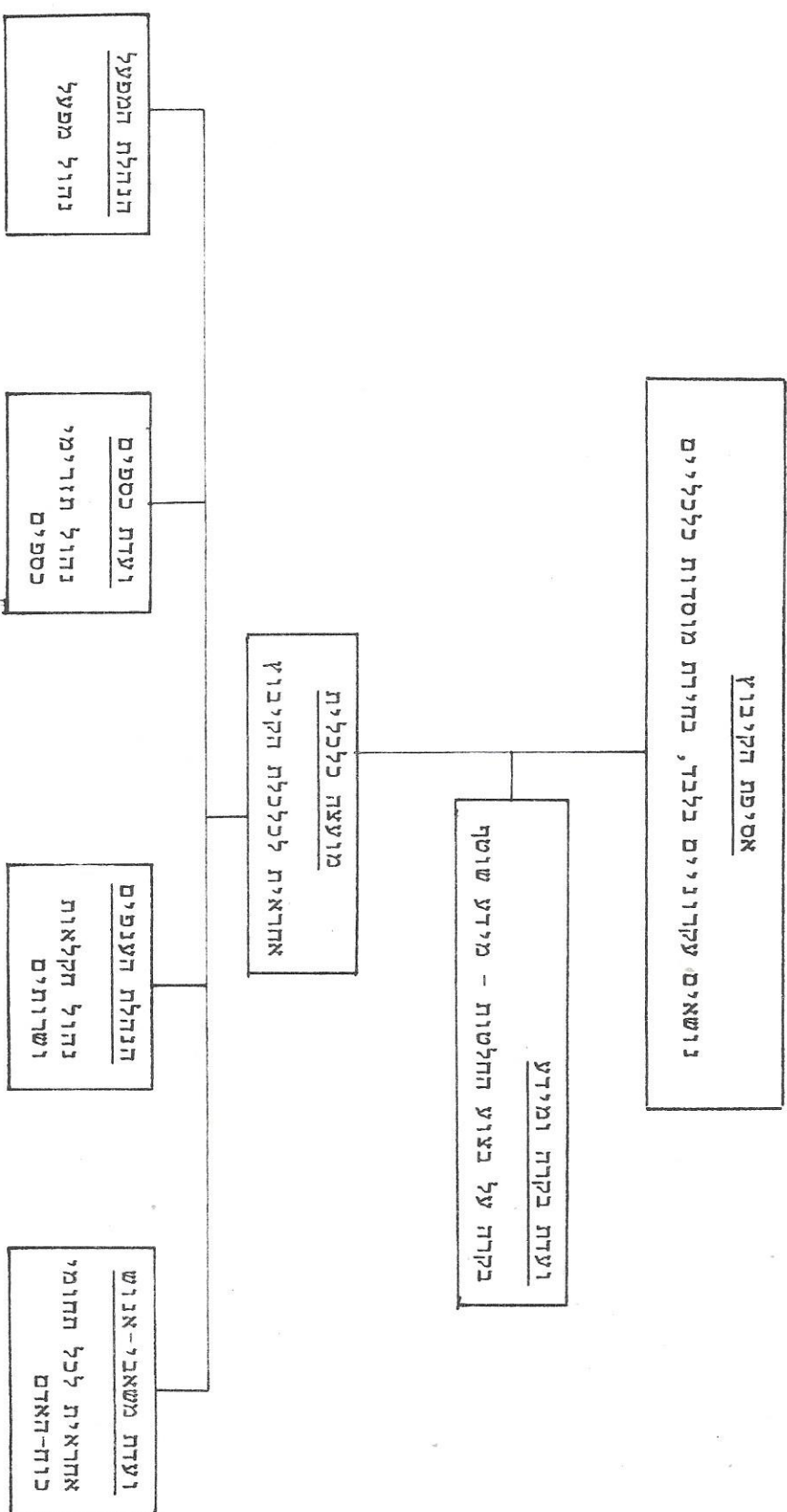
העולם העסקי המודרני תחרותי ביותר - ועל-מנת להישרד - דרושות החלטות בזמן קצר - ובדינמיות - תפקוד שהאסיפה מטבעה איננה בנויה לו. חברים התחילו להשתמש באסיפה כעין ועדת בקורת "פן שוב נסתבך בגדול", אבל האסיפה איננה מסוגלת למלא תפקיד זה - ודרושה ועדת ביקורת מעשית - עם הכלים המתאימים. הוצע איפוא להקים ועדת בקרה ומידע.

הנהלת הענפים החקלאיים וענפי השרות

רצויה התכנסות קבועה של ראשי הענפים והשרותים על-מנת לעזור ולתאם עם מרכז המשק, הגזבר ומרכז השרותים את הנהול השוטף של המשק החקלאי והשרותים. בנוסף, המטרה היא ליצור מסגרת של מעורבות מוגברת של כל הענפים בנהול השוטף הכללי. הנהלה הזאת תעבוד במקביל להנהלת המפעל - על-מנת למלא תפקיד דומה במסגרת החקלאית.

קולין

מבנה הניהול הכלכלי

(1) אסיפה דיון והכרעה בנושאים כלכליים עקרוניים בלבד. (הקמת ענפים חדשים, סגירת ענפים וכו')

דיון והכרעה בנושאים כלכליים-חברתיים

אישור תוכנית משקית שנתית.

בחירת המועצה הכלכלית.

בחירת חברים לוועדת בקרה ומידע.

הכרעה בערעורים ממוסדות הכלכליים.

(הערה: האסיפה תכריע באופן עקרוני בלבד. כל הצעה של שינוי, תיקון או תוספת לנושא לא תידון באסיפה אלא במועצה הכלכלית אשר תקבע בענין)

(2) ועדת בקרה ומידע

כפופה לאסיפה ותובחר ע"י האסיפה.

הרכב הועדת ותפקידה המפורט יובאו לדיון נוסף.

(3) מועצה כלכלית

אחראית לכלכלת הקיבוץ.

אשור תוכניות השקעה.

טפול בכל ההצעות אשר יועלו באסיפות בתחום הכלכלי.

מדיניות כוח-אדם.

טפול בתוכניות ההבראה.

מינוי ועדת כספים.

הרכב: מרכז המשק, הגזבר, המזכיר, מנהל המפעל, מרכז השרותים, מרכז כוח-האדם, 10 חברים הנבחרים ע"י האסיפה.

(4) ועדת כספים

ועדה מקצועית האחראית לנהול השוטף של תזרימי הכספים.

ממונה ע"י המועצה הכלכלית.

(5) הנהלה חקלאית - וענפי שרות

ועדה מקצועית האחראית לנהול של הענפים החקלאיים וענפי השרות.

ישתתפו בהנהלה הזאת: ראשי הענפים, מרכז המשק, הגזבר ומרכז השרותים.

(הערה: אין צורך שהמזכיר ומרכז המפעל ישתתפו בהנהלה זאת, אלא במועצה הכלכלית)

(6) הנהלת המפעל

אחראית לנהול המפעל.

הרכב: ראשי אגפים, נבחרים. מרכז משק, גזבר. כאן אין שינוי פרט לזה

שעכשיו הנהלת המפעל תהיה כפופה למועצה הכלכלית - במקום ועדת המשק.

(7) ועדת משאבי אנוש

תפעל כמו ועדת כוח-האדם לשעבר, אבל בתחומים רחבים יותר, כמו הכשרה והסברה - עם רכז במשרה מלאה.

נוכחים: קולין, איתמר, יוסי, דני פ', דוד דיבון, אהרון, מיכי מ'.
נעדרים: ניל (מילואים), דודו (מועצה מדינית), מיכאל כהן.

דו"ח קודם (11.5.90) אושר עם עדכונים כדלקמן:

(א) מכירת דברי אמנות - כרגע במחסן בארה"ב. ישנה התקשרות עם סוכן חדש - הוטל על רבקה לזרז את המו"מ על-מנת לזרז ככל שניתן המשך המכירות.

(ב) כוח אדם: קולין דרש מהמפעל לשחרר את דוד דבולט עד 1.9.90 על-מנת שיוכל למלא את תפקידו כרכז כוח-אדם של המשק (וכמו-כן לטפל בבעיות עבודה במפעל). יוסי מחא על קביעת תאריך כזה. סוכם שקולין ויוסי ייעו לעמק השוה בקשר שחרורו של דוד.

הכנסות מענפי-שרות - הוזמנה רבקה

(1) ילדי-חוץ: רבקה דיווחה שכרגע ישנם 5 ילדי-חוץ לפעוטונים ולגן. עם גמר השפוך בפעוטון יהיה מקום ל-15 ילדים. מקבלים 500 ש"ח לחודש עבור כל ילד. היעד ל-1990/91 - 10 ילדי-חוץ כלומר הכנסה של -60,000 ש"ח לשנה!

(2) ייצור כובעים "הפכים" - שני כובעים במחיר של אחד - (ב-20 ש"ח). לפי דעתה של רבקה הייצור הזה יהווה התחלה של מכירת תוצרת מהמתפרות שלנו - ואולי התחלה של הכנסתנו לעולם האופנה. קולין הדגיש שהכוונה לנצל כשרונות קיימים - או של רעיונות מקוריים - ואת אלה יש לשווק - ואז התמורה לעבודתנו תהיה מקסימלית. אין טעם לנסות להתחרות נגדי טייון או הונג-קונג - אלא אם כן יש לנו איזה "פטנט".

כרגע רג'י עובדת יחד עם רחל שביט (אמא של יונתן ט') על כמה וכמה רעיונות יחודיים. סוכם כדלקמן:

(א) לייצר 200 כובעים - נסיון ראשוני. ההכנסה הצפויה 4000 ש"ח - הוצאה על חומרים 1200 ש"ח.

(ב) לקבל הזמנות לבקבוקים מזכוכית מנופחת מלאים מי-ירדן (שוק: תיירים נוצריים) ואז להזמין מקבלן משנה את הבקבוקים עבור 5 ש"ח - ולמכור אותם על גלוייה עם תעודה עבור 10 ש"ח. אם יצליח העניין ננפח בעצמנו בקבוקי-זכוכית.

(ג) במקביל נמשיך לפתח רעיונות נוספים: תרמיל אשר הופך למזרן, חולצות טריקו מודפסים בציורי אמני כפר הנשיא, הדפסי-משי.

הערות: (א) הקו המנחה - לנצל מבנים קיימים, ציוד קיים, כשרונות קיימים - וליצר בהתאם וכאלטרנטיבה לייצור של ידיות לבקבוקים - כאשר באלה אנו מתחרים עם העובדים הזולים ביותר בארצנו.

(ב) רחל שביט מוכנה לעזור לנו בפיתוח, ייצור ושיווק המוצרים הנ"ל, כאשר פעלה בתחומים אלה בעבר - ומבקשת בתמורה הוצאות מחייה והחזר הוצאות רכב עבור נסיעות למען הפרוייקטים הנ"ל.

(ג) על-מנת לאפשר לרבקה לרכז ולשווק את כל הנושאים האלה במשרה מלאה, קולין ביקש ממיכי להמשיך ולתפקד כמרכז שרותים - כולל עניני עבודה עד שדוד דבולט ישתחרר מהמפעל.

סכום: לחתום חוזה עם רחל לתקופה של בין 3-6 חודשים כאשר תמשיך לגור אצלנו תמורת עבודתה, כולל בונוס אם הנסיון יצליח. ברור שלא מדובר כאן על קליטת הורה נוסף למשק, אלא הסדר זמני על-מנת להקל על פיתוח כמה וכמה פרוייקטים.

צמצום הצאן

קולין הסביר שבשנת 1990 הענף עומד להפסיד קרוב ל-100,000 ש"ח לאחר שיפור לעומת 1989 (הפסד של מעל 200,000 ש"ח) ואין ספק שדוד דיבון השקיע הרבה מחשבה ומאמצים על-מנת להקטין את הפסדי הענף. ישנן שלוש בעיות-יסוד שקשה מאד להתגבר עליהן:

- (1) מחיר נמוך לבשר-צאן - תוצאה של האינטיפאדה.
 - (2) גניבות ע"י שכנינו - אשר צברו נסיון במשך 2000 שנים רצופות.
 - (3) קשה לענף הזה להתבסס על ימי-עבודה של חברים לפי 140 ש"ח ליום - כאשר המתחרים משלמים 60 ש"ח ליום.
- אי-לכך הוטל על דוד להכין תוכנית תוך חודש להביא את הענף לאיזון ע"י צמצום העדר - כאשר על-ידי כך ישארו רק רחלות טובות, כאשר ע"י לידה גבוהה ומספר תאומים - הענף יתאזן. ברור לכולנו שאין שום אפשרות היום לכפר הנשיא להמשיך בענף אשר מפסיד מידי חודש כ-8000 ש"ח.

התארגנות חדשה של המוסדות הכלכליים במשקנו

קולין פרט לפני הועדה את הצעותיו לשינוי מבנה הועדות העוסקות בכלכלת הקיבוץ - והיה דיון קצר בנידון - כאשר קולין רשם הצעות לשינויים בתוכנית המקורית שלו. חומר מלא יחולק עוד השבוע לכל החברים לפני "ערב ההסבר", ואז הנושא יובא לדיון ולהחלטה באסיפה.

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * This is the week of sea-side holidays for most of our youngsters. The big ones have gone as far as Sinai, collecting funds for the trip by doing extra work during previous months. 6 - 12 year olds are spending a few days at a kibbutz which is lucky enough to be situated by the sea (Nachsholim), and the in-between age is at the Achziv camping-ground. Even the little ones (kindergarden age) had a day at the sea-side on Wednesday.
- * Of course, some of us worked as well.... 1,800 young trees were planted (red grapefruit) in order to complete the grove on the way to the Jordan. The lychee are ready for picking, and in spite (or perhaps because) of low yields, we are hoping for high prices.
- * As you have probably noticed, the bed-and-breakfast people are busy, and so are the chaverim looking after the Lithuanian (not Russian after all) Ulpan. Not surprisingly, there were a number of discrepancies between their expectations and ours, but things are settling down, and we are optimistic... Part of the trouble is that for them kibbutz means communism, and anything that is "not allowed" (such as swimming without a life-guard) is immediately suspect.
- * In case you were wondering about the steps leading nowhere which have appeared on the shelter near the Hall - they are connected with our efforts to get a permit from the Police for commercial usage of the Hall, and the steps are part of the emergency exit stipulated by them. We also have to paint the steps inside the Hall with phosphorescent paint - a fact which will help all of us.
- * Good wishes for a speedy recovery to Mrs. Solomon, Shoshana Udaikin (who had an emergency appendix operation) and all those convalescing at home.

SHABBAT SHALOM,

Inge

Mr. Joseph Wolffin - 8 Av (1968)

Mrs. Jane Englesberg - 8 Av (1987)

J A H R Z E I T

נר זכרון

HAPPY BIRTHDAY

29.7.90. Tsvikka Kornblit

Susan Schwartz

Li'at Goldberg

30.7. Ettie Edelstein

31.7. Uddie Wagner

Meirav Amar

1.8. Betty Do'ari

Orah N'mali

Orlie Weissbort

Yannai Collet

S'tay Devon

3.8. Mr. Solomon Jackson

Dalya Wagner

Michal Dadosh

Lotan Mizrachi

4.8. Boaz Ney

Li'or Ben-Ze'ev

Hagar Tubis

HAPPY ANNIVERSARY

30.7. Chaya & Emil Frank

31.7. Chanita & Zohar Ben-David

3.8. Sheila & Henry Ben-Yehuda

FILM OF THE WEEK - THE ACCIDENTAL TOURIST

with William Hart, Kathleen Turner, Ginnah Davis

The everyday background of the film is designed to contrast with strange behaviour of the hero, who tries to get over the murder of his son a year previously, by living a meticulously regulated life day by day. An unusual film - recommended by our critic (of course).

We are back to normal - the film will be shown on SAT.NIGHT

SHMULIK AND I greatly enjoyed our visit to Kfar Hanassi! We want to thank everyone for your hospitality, time and effort. For me it was a wonderful first trip to this beautiful and varied country!

It was a pleasure meeting everyone, and thank you for all your help. Have a great summer. We hope to see you again real soon.

Chris Epstein

